

ОВЛАШЋЕЊА ПУНОМОЋНИКА ПРИВАТНОГ ТУЖИОЦА НА ОСНОВУ ЧЛАНА 66. СТАВ 1. ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

Пуномоћник приватног тужиоца овлашћен је да поднесе молбу за повраћај у пређашње стање, јер на основу члана 66. став 1. Законика о кривичном поступку може предузети све процесне радње на које је овлашћен приватни тужилац.

Из образложења:

Решењем Основног суда није дозвољен повраћај у пређашње стање по молби пуномоћника приватног тужиоца у кривичном поступку по тужби приватног тужиоца поднетој против окривљеног због кривичног дела из члана 211. став 1. Кривичног законика.

Апелациони суд поводом жалбе пуномоћника приватног тужиоца, а по службеној дужности, преиначио је наведено првостепено решење тако што је одбацио као недозвољену молбу за повраћај у пређашње стање пуномоћника приватног тужиоца.

Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је погрешно правно становиште другостепеног суда да је, према одредби члана 59. став 2. ЗКП, за подношење молбе за повраћај у пређашње стање овлашћен искључиво приватни тужилац, а не и његов пуномоћник, као и да је погрешна примена цитиране законске одредбе у конкретном случају последица пропуста другостепеног суда да ту одредбу доведе у везу са одредбом члана 66. став 1. ЗКП, којом је прописано да приватни тужилац може своја права у поступку вршити и преко пуномоћника.

Како пуномоћник приватног тужиоца, на основу одредбе члана 66. став 1. ЗКП, може предузети све процесне радње на које је тим Закоником

овлашћен приватни тужилац, дакле може поднети и молбу за повраћај у пређашње стање, то се основано у захтеву указује да је другостепени суд, доносећи побијано решење којим је одбацио молбу пуномоћника приватног тужиоца као поднету од неовлашћеног лица и стога недозвољену, учинио повреду одредаба кривичног поступка у корист окривљеног, из члана 59. став 2. у вези са чланом 66. став 1. ЗКП.

Следствено реченом, Врховни касациони суд је уважио захтев Републичког јавног тужиоца као основан у делу који се односи на наведену повреду закона и како је захтев поднет на штету окривљеног утврдио постојање те повреде, не дирајући у правноснажну одлуку против које је подигнут захтев за заштиту законитости, и одлучио у смислу члана 425. став 2. ЗКП.

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда, Кзз 77/11 од 23. новембра 2011. године утврђена на седници Кривичног одељења 20.03.2012. године)